

Domácí bohoslužby, 4. neděle postní, 22. 3. 2020.

Podle staré církevní tradice patří k dnešní neděli žalmový verš: **Zaradoval jsem se, když mi řekli, půjdeme do Hospodinova domu.** (Ž 122, 1). A my jsme dnes nikam nevyrazili. Nešli jsme do kostela, do Hospodinova domu, abychom společně s bratry a sestrami v Kristu prožili bohoslužbu. Jsme každý doma, někdo sám, někdo s rodinou a Hospodinovým domem se stal náš obývací pokoj, kuchyň či pokojík. Společně spojeni vírou se zastavujeme, abychom ve jménu Boha otce, i Syna i Ducha Svatého prožili radost z Boží blízkosti i tam, kde to sice jako Hospodinův dům nevypadá, ale Hospodin tam je. U nás doma. I tam přebývá a vstupuje do něj. Amen.

Píseň

Přijď již, přijď Duchu stvořiteli (Evangelický zpěvník – Dodatek č. 675)

1. Přijď již, přijď Duchu stvořiteli, Duchu smíření.
Přijď již a proměň svět nás celý v nové stvoření.

Ref.: Duchu Svatý, nás svou mocí v lásce obnovuj. Nezanech nás bez pomoci, daruj pokoj svůj.

2. Probud' svým dechem kosti suché, zažeň temnotu.
Najdi zbloudilé, oslov hluché, žehnej životu.

Ref.: Duchu Svatý...

3. Probud' svědomí otupené, sbližuj národy.
Zavěj a přiveď zotročené v říši svobody.

Ref.: Duchu Svatý...

Modlitba

Hospodine, dobrý Bože,

Zdravíme Tě v dnešním ránu z našeho domova. Z místa, které se stalo naším hlavním světem. Mnozí z domova pracujeme, učíme se, trávíme v něm volný čas a stal se nakonec i Tvým domem. Místem prožívání víry. A my postupně zjišťujeme, co všechno domov nabízí, jak se v něm žije, i jak je někdy těžké žít s blízkými takto intenzivně. Zažíváme jinakost všedních dní. Lidé kolem se nám ukazují v novém světle. Vidíme pomocnou ruku, slyšíme o lidské blízkosti, prožíváme myšlenky a modlitby druhých. Ale narazíme i na lidskou snahu mít vlastní prospěch z nastalé situace. I v nestandardním čase se projevuje lidská láska i neláska. Přijetí i odmítání. Věříme, Bože, že nás tříbíš a dáváš nám možnost objevovat v sobě skryté emoce, myšlenky a skutky. Chceme, aby vedly ke tvé oslavě, a prosíme o odpuštění, když by sloužili jen k naší slávě. Hospodine, Tobě vzdáváme chválu a děkujeme Ti za dnešní den i za vše, co nám do života dáváš. Amen.

Biblické čtení a úvaha

Hospodin, Tvůj Bůh, ti při veškeré práci tvých rukou žehnal; znal tvé putování touto velikou pouští. Už po čtyřicet let je Hospodin, tvůj Bůh, s tebou; v ničem si nestrádal. (Dt 2, 7)

Milí sestry a bratři spojeni v Kristu,

žijeme momentálně v období karantény. To slovo „karanténa“ pochází z italského a znamená „čtyřicet“. Původně se tak nazývalo období, po které byli izolováni na moři lidé s nějakou nakažlivou nemocí. Tuto karanténu používali v minulosti například jako prevenci před morem mnohá přímořská města. Tedy nic nového.

A tak aktuálně prožíváme nejen čtyřicetidenní období postní, ale i nucenou další „čtyřicítku“, byť zatím nevíme, jak bude dlouhá. Taková „karanténa“ – tedy čtyřiceti denní nebo roční období je zásadní v mnoha biblických příbězích. 40 let putovali Izraelci pouští, čtyřicet dní byl Mojžíš na Sinaji, kde s ním Bůh uzavíral smlouvu a předával desatero, čtyřicet dní šel vysílený Eliáš v síle Boží na Choreb, aby se tam setkal s Hospodinem, čtyřicet let žil Mojžíš v Midjánské zemi mezi zabitím egyptského dozorce a Božím povoláním k vyvedení Izraelců, čtyřicet dní Ježíš hladověl, než byl pokoušen ďáblem. Když si ty příběhy dáme vedle sebe a k nim přidáme naše postní období, zjistíme, že jde vždy o čas třibení vlastního nitra. O rozpoznávání dobrého a zlého, o překonání sebe sama, o růst a dozrávání osobnosti. Formují se myšlenky a hodnoty. Také se stává časem symbolizujícím cestu k dozrání člověka a případně k dosažení poznání. A často biblické „čtyřicítky“ vedou právě k bližšímu poznání Boha. K prohloubení vztahu s ním a propojení víry s lidským životem. Ani v čase izolace, putování, postního přemýšlení či vládou nařízené karantény nejsme od jeho lásky odloučení. I tu čtyřicítku Hospodin absolvuje s námi. A aktuální situace zhusta nabízí prostor k poznání, třibení a uvědomění si vlastního života, poznání bližního a Boží blízkosti.

Již po několika dnech naší „čtyřicítky“ vidíme, komu jde o vlastní prospěch a kdo sleduje zájem ostatních. Máme kolem sebe desítky lidí, kteří jsou ochotni pomoci, kteří šijí a rozdávají roušky, firmy, které nabízí zdarma pomoc. Solidaritu můžeme vidět téměř na každém kroku. Vidíme, a to nás může naplňovat radostí, že když dojde takříkajíc na lámání chleba, je stále dost dobrých lidí ve společnosti. I to je zajímavé poznání dneška.

Dále se tříbí naše rodinné vztahy. Na jednu stranu je dobře, že jsme doma spolu, na druhou stranu se mnozí dostávají do situace, že spolu neumí být a hledají cesty, jak to zvládnout. Docházíme také postupně k poznání, že i příroda prochází očistou, kdy obrovsky klesají oxidy dusíku v ovzduší, moře je čistší a na mnohá místa se vrací opět vodní život. A my si pak uvědomujeme, jak opravdu velký vliv na znehodnocení přírody má člověk. Osobně každý posilujeme i své umění být loajální, uskromnit se, umět přijmout omezení a preventivní opatření, dát přednost druhému člověku. A v neposlední řadě máme možnost znovu hledat cesty k vlastní víře, k modlitbě, k četbě Bible. Možnost poznávat svůj osobní vztah k Bohu, nejen ten společný, církevní. Prožíváme čas, který kromě obav a omezení nabízí nová poznání, zjištěné a pohledy. Čas, který má svůj smysl. Není jen o nicnedělání, ale otevírá možnost najít, či znovu najít to aktuálně důležité. Lásku, zájem, ohleduplnost a sounáležitost, víru. A až ten čas skončí, můžeme spolu s Mojžíšem vyznat: „Hospodin byl se mnou“.

Sestry a bratři, všechny shora uvedené biblické příběhy jsou svědectvím, že Bůh nikoho v jeho třibení, hledání a přemýšlení nenechává samotného. Naopak, nabízel východiska, byl pomocí, otevíral nové obzory. Sytil Izraelce na poušti, posiloval Krista při ďábelském svádění, nasytil Eliáše před dlouhou cestou, mluvil s Mojžíšem na Sionu, byl mu nablízku i v Midjánské zemi. Každý příběh by mohl končit slovy: „Tvůj Bůh, Hospodin, byl s Tebou.“ Žádná karanténa totiž nedokáže izolovat člověka od Boží lásky. Ani strach, ani omezení lidská, ani nemoci. Od projevů lidské lásky, od pomocné ruky, od modlitby od Boží přízně nás nic neodloučí a my na konci každé „čtyřicítky“ stejně tak i na konci života můžeme s vírou a vděčností vyznat: „Můj Bože, byl jsi se mnou.“ Protože jak napsal Apoštol Pavel: „*Jsem si jist, že ani smrt, ani život, ani andělé ani mocnosti, ani přítomnost, ani budoucnost, ani žádná moc, ani výšiny, ani hlubiny, ani co jiného v celém tvorstvu nedokáže nás odloučit od lásky Boží, která je v Kristu Ježíši, našem Pánu.*“ Amen.

Píseň

Pán Bůh je síla má (Evangelický zpěvník č. 182)

1. Pán Bůh je síla má, všecka obrana má! Bezpečně má státi, aniž se lekati duše má.
2. Byť vojsko povstalo, proti mně se bralo, byť jich bylo mnoho, nebojím se toho za málo.

3. Neboť při sobě má, v něhož silně doufám, bojovníka toho, jenž jest mocen všeho, nezoufám.
4. Jedné věci žádám a té vždycky hledám, abych v domu Páně přebýval v ochraně věčně tam.
5. Uslyšiz mne, Pane, ohlédniž se na mne, utíkám se k tobě, rád tě mám při sobě, můj Pane.
6. Tváří své přede mnou, neskrývej, buď se mnou! Tys mé spomožení i vysvobození, Bože můj.

Přímluvná modlitba a Otčenáš

Hospodine, dobrý Bože,

věříme, že máš v rukou svět i v tomto složitém čase a proto k Tobě voláme své prosby.

Prosíme za lékaře, sestry a pečovatele, kteří jsou v plném nasazení a pracují pro druhé. Stejně tak prosíme za všechny další, kteří mají velice mnoho práce a pečují, mírní dopady nemocí a jsou tu pro druhé.

Prosíme Tě i za ty, kteří naopak mají práce málo. Kteří se obávají, zda o práci nepřijdou, zda budou mít dost prostředků na život svůj a celých rodin. Dej jim svůj pokoj a buď jim oporou.

Prosíme tě za všechny nemocné a jejich blízké, které opatření zasahují nejvíce. Vstupuj do jejich domovů svou láskou.

A prosíme Tě i za lidi, kteří jsou jinak vážně nemocní. Kteří neřeší aktuální dění, protože jejich srdce je smutné z odchodu blízkých, z nemocí, které je potkaly, nebo proto, že jsou sami nemocní. Prosíme, ať v nastalé situaci nezapomínáme právě i na ty, kteří se mohou cítit opomíjeni.

Hospodine, buď s námi a prohlubuj v nás víru k Tobě. I když se nemůžeme scházet, snažíme se být na správném místě – pomoci bližním, oporou vystrašeným a zázemím potřebným. Buď nám zdrojem síly.

A prosíme, přijmi i naše osobní modlitby....

A v jednotě víry společně a přitom každý sám za sebe k Tobě voláme: Otče náš, který jsi v nebesích, posvět se jméno tvé... Amen.

Poslání

Berte na sebe břemena jedni druhých, tak naplníte zákon Kristův. Myslí-li si někdo, že je něco a přitom není nic, klame sám sebe. Každý, ať zkoumá své vlastní jednání..... V konání dobra neumdlévejme, neochabneme-li, budeme sklízet v ustanovený čas. A tak, dokud je čas, čiňme dobře všem. (Gal 6, 2- 4a a 9 – 10a)

Požehnání

I kdyby ustoupily hory, i kdyby zakolísaly pahorky, moje milosrdenství od tebe neodstoupí a smlouva mého pokoje se nepohne. Praví Hospodin, Tvůj Bůh. Amen.

Píseň

Důvěřuj se v Pána (Evangelický zpěvník – Dodatek č. 623)

1. Důvěřuj se v Pána, ó duše má, zvečera i z rána on ti pomáhá.
On zná tvou strast, promění ji v slast, nový květ okráší tvou pozemskou vlast.
On v každé době, on v každý čas pomoci chce tobě, slyší tvůj hlas.
2. Důvěřuj se v Pána, ó duše má, zvečera i z rána on ti pomáhá.
On z žalosti tvoří radosti, jím tvoje nabývá blaho stálosti.
Ó Bože věčný, jenž srdce znáš, přijmi dík srdečný ty, Otče náš.